

KASK DRAMA

Sinds 2014 ben ik gastdocent aan KASK DRAMA, Gent.

Mijn opdracht is er tweeledig.

In Ba1 geef ik een 8-tal sessies van telkens vier uur gedurende het eerste trimester. Deze sessies zijn verplicht voor het voltallige eerste jaar, meestal zo'n 15 tot 17 performers in wording; een open les voor de andere docenten en studenten sluit deze sessies af.

In Drama-atelier werk ik samen met enkele derdejaarsstudenten Ba3, aan het maken en tonen van een bewegingsproject gedurende vier weken dat resulteert in een drietal voorstellingen. Deze presentaties zijn open voor publiek.

De derdejaars mogen kiezen voor dit project, wat soms 3, soms 7 studenten oplevert.

Beide opdrachten zijn wezenlijk verschillend van aanpak, hoewel er vanzelfsprekend overlappingen zijn qua visie, inhoud en spirit.

Het belangrijkste uitgangspunt voor Ba1 is mijn verzoek aan de studenten om 'te dansen op muziek'. Ik confronteer de studenten met allerlei soorten muziek gaande van klassiek, hedendaags klassiek, dark ambient, disco, filmmuziek, new wave & more. Vanuit het actief luisteren naar en fysiek reageren op de voorgestelde muziek manifesteert er zich onmiddellijk van alles: zin voor muzikaliteit, verbeeldingskracht, durf, volhoudingsvermogen, inzet, overgave, lichaamsbewustzijn, etc. Al deze kwaliteiten worden na elke oefening benoemd, besproken en tastbaar gemaakt door middel van aanvullende oefeningen om deze kwaliteiten zo concreet mogelijk te maken en om aan te tonen dat dit geen vage begrippen zijn, maar essentiële tools.

En er zijn er meer: ruimtebesef, tonus, beleving, het zich engageren op een positieve manier, uitdrukking, verdieping, zeggingskracht, . . .

Het gaat allemaal heel erg over het ontdekken van artistieke mogelijkheden én het ontdekken van de eigen mogelijkheden.

Bijzondere aandacht gaat naar het loslaten van potentiële zelfcensuur; smaak, stijl en vorm staan (nog) niet voorop.

Verder wordt er veel gewandeld (de mooiste aller bewegingen), actief stilgestaan (= oefening op 'oneindig': het verlengen van het lichaam in de zes basisrichtingen zijnde hoog, diep, links, rechts, voor, achter).

Tijdens elke sessie wordt er ruimschoots tijd uitgetrokken voor de ruimteleer van Rudolf von Laban: de skala, de richtingen, de punten van de icosaeëder en het verbinden van deze punten tot een harmonieuze beweging in de eigen ruimte, de kine-sfeer.

In het Drama-atelier met Ba3 wordt hier dieper op ingegaan.

Vanaf de eerste dag van deze sessies wordt er nu wél concreet gesproken over vorm, compositie, dramaturgie, performativiteit. Het zoeken naar en vinden van een vorm, een structuur, een narratief staat voorop. Tijdens 15 repetities van zo'n 5 uur wordt er een voorstelling gemaakt van ongeveer een uur. Het motto van deze workshop is:

'Every rehearsal is a performance, every performance is a rehearsal'.

Sinds 2014 heb ik een vijftal voorstellingen gemaakt met Ba3 @ KASK DRAMA.

In 2014 hebben we gedurende een workshop van 8 weken 6 verschillende voorstellingen gemaakt; dat is bijna een voorstelling per week, wat het intiële plan was, maar toch iets te ambitieus bleek:

Show title # 708 UNTITLED, UNIQUE, UNIVERSAL by Stefan Brüggemann

Show title # 39 THE OK SHOW by Stefan Brüggemann

Show title # 728 TAXI! By Stefan Brüggemann

Show title # 507 GARDENS by Stefan Brüggemann

Show title # 642 YES, YES by Stefan Brüggemann

Show title # 278 LOVE LIFE by Stefan Brüggemann

Tijdens deze intense werksessies met Bosse Provoost, Kobe Chielens, Sebastiaan Eggermont en Erasmusstudente Céline Estenne heb ik als het ware een blauwdruk van mijn hele denken en doen rond choreografie en compositie kunnen delen. Deze zes projecten hebben zich gemanifesteerd in zes verschillende formats en in zes verschillende manieren van omgaan met beweging, aanwezigheid, ruimtelijkheid en atmosferen.

In 2015 volgde er (anthem) met Siska Baeck, Simon Van Schuylenbergh, Loes Swaenepoel en Erasmusstudent Jaakko Ohtonen. Wai Wa Chan was de eerste van een reeks studenten van de Kostuumafdeling van de Academie te Antwerpen die, op voordracht van Mieja Hollevoet, ingezet werd voor het ontwerpen en realiseren van de kostuums.

Onder het motto Don't stop the dance (Bryan Ferry) werd er gewerkt rond de dynamiek van de Weense walsen, een funeral anthem uit Queen Caroline van Händel en de lethargie van Joy Division.

Angst und Geometrie was de titel van het project in 2016. Met de drie performers David Van Dijke, Maarten Van Lancker en Rosie Sommers werd Dies Irae van Krzysztof Penderecki zittend vanop drie stoelen binnenste buiten gekeerd met Lou Reed live als wake-up call op het einde. Cisse Royens maakte als student kostuumontwerper drie monumentale jassen/gewaden/omhulsels gedragen over de eigen kleren.

Op hetzelfde moment (2017) bestond uit twee delen die alternerend getoond werden op 1 avond: DARKAMBIENT en HARDCORE. Normaal gezien bestaat een (dans)voorstelling uit een combinatie van verschillende energieën en dynamieken. Voor Op hetzelfde moment wou ik dit gegeven splitsen. DARKAMBIENT, op een electronic score van Lustmord, was traag, uitgerokken en monotoon. HARDCORE was hyperactief, licht hysterisch en anekdotisch op heftige filmmuziek van Scott Walker. De zeer diverse groep performers bestond uit Anna Franziska Jäger, Martijn Gielen, Joeri Happel, Mitch Van Landeghem, Kato De Vylder, Ylva Rietman en Nathan Ooms. Met kostuums en scenografie van Miguel Penaranda.

In 2019 was er PLEASE PANIC, een dans-drama, vaagweg gebaseerd op de Griekse Tragedies met Bloed, Oorlog en Bestemming als inspirerende begrippen/woorden. Met Stan Martens, Colette Goosens, Jef Hellemans, Mustaf Ahmeti, Musia Mwankumi, Senne Vanderschelden en Carly Heathcote (eveneens kostuums) had ik een sterke, gedreven groep performers voor het meest complexe project tot nu toe. Please Panic liet veel drama en tragiek toe met wilde agressieve muziek, krachtige accenten, stomme kreten, centrale bewegingen, woede, verzet versus ingetogenheid, introspectie en trots.

Tijdens al deze projecten is het van essentieel belang om de juiste vorm te zoeken en te vinden voor de desbetreffende studenten. Daarnaast probeer ik inzicht bij te brengen in het hoe en wat van het maken en spelen van een bewegingsvoorstelling. Intentie, motivatie, eigen kracht én zwakte, stamina, articulatie, vormvastheid, projectie, etc., het sluit allemaal aan bij de criteria die ik uitzet in Ba1. Steeds vertrekkend vanuit de idee dat dans en beweging een manier is om na te denken: nadenken over het (eigen) lichaam, binnen- en buitenkant; de ruimte rondom; gedachten, sensaties; nadenken over de wereld dichtbij en ver weg; alles zichtbaar en onzichtbaar.

Marc Vanrunxt
1 maart 2020